

ВОЈСКА СРБИЈЕ СПЕЦИЈАЛНА БРИГАДА

КОМАНДАНТ СПЕЦИЈАЛНЕ БРИГАДЕ
БРИГАДНИ ГЕНЕРАЛ
ЗОРАН ВЕЛИЧКОВИЋ

ДЕЦЕНИЈА ПОД ЦРВЕНОМ БЕРЕТКОМ

Када је реч о обучености, не бих да звучим скромно, али рећи ћу слободно да ако нисмо најбољи онда смо у самом врху обучености у односу на остале специјалне јединице у окружењу. Никада се и нигде нисмо обрुकали, и у оспособљености не заостајемо ни за једном армијом света – каже за магазин „Одбрана” генерал Величковић.

Део радни век службује у елитној бригади. Војну академију, Смер пешадија, уписао је давне 1982. године. Прве две године студија завршио у Београду, а последње две у Сарајеву. Прву дужност примио у Марибору као командир вода 195. моторизоване бригаде, али се од 1991. године сели у Србију. Учествовао у борбеним дејствима на просторима бивше Југославије и за време НАТО бомбардовања. Претпоследњег дана 1991. године је рањен, а неколико месеци касније уследило је службовање у 72. специјалној бригади. Успешан падобранац. Више пута је награђиван и похваљиван. Омиљен међу припадницима јединице као строг, поштен, праведан и стручан старешина. Од јануара 2015. године командује јединицом Војске Србије од које се „највише очекује”.

Поводом Дана Специјалне бригаде – 29. септембра, о личним и успесима јединице, њеним задацима, наменама и будућим плановима говори њен командант.

○ *Господине генерале, колико је месито командант Специјалне бригаде другачије од командних дужности у осталим јединицама Војске?*

– Свако место у систему одбране специфично је на свој начин. Разлике су у томе да, наравно, не може свако да буде командант Специјалне бригаде, али не може било ко да буде командант ни 98. ваздухопловне бригаде, 250. ракетне бригаде, 4. бригаде

Копнене војске... Дакле, и остале бригаде, односно командна места, имају своје специфичности и захтевају различита знања и вештине.

○ *Да ли командант Бригаде мора да „прође” све оно што пролазе њени припадници, специјалци?*

– Командант би требало да прође бројне дужности у Специјалној бригади, али то је случај и у осталим организацијским целинама Министарства одбране и Војске Србије. За команданта ове бригаде не постоји специјална обука, али се за ту дужност будући старешина обучава током свих претходних дужности у војничкој каријери. Ако се вратимо у прошлост, ниједан командант ове бригаде није дошао из неке друге јединице Војске, већ из састава специјалних јединица. Можда је привремено прекомандован у Генералштаб на неку другу дужност или школовање, али се вратио да буде командант Специјалне бригаде, где је поникао и где је провео највећи део своје каријере.

○ *За Специјалну бригаду многи кажу да је „јединица у коју се највише улаже и од које се највише очекује”. Да ли су очекивања испуњена и колико су наши специјалци обучени и спреми у поређењу са осталим јединицама Војске?*

– У наше припаднике улаже се сасвим довољно, узимајући у обзир материјалну ситуацију у којој се налазе и Република Србија и Војска Србије. Специјална бригада оспособљена је за извршавање наменских задатака из

све три мисије наше војске. Када је реч о обучености, не бих да звучим скромно, али рећи ћу слободно да ако нисмо најбољи, онда смо у самом врху обучености у односу на остале специјалне јединице у окружењу. Нажалост, не можемо са њима да се поредимо у материјално-техничком смислу.

○ *Месецима сте Ви и припадници Специјалне бригаде били ангажовани у пружању помоћи цивилном становништву Обреновца током прошлогодишњих полова.*

– То је трећа мисија Војске Србије за коју се сви припремамо и обучавамо током професионалне каријере. Али, емотивно је то био веома тежак задатак, један од мојих најтежих. Видети све оне људске несреће, ката-

» *Свако место у систему одбране специфично је на свој начин. Разлике су у томе да, наравно, не може свако да буде командант Специјалне бригаде, али не може било ко да буде командант ни 98. ваздухопловне бригаде, 250. ракетне бригаде, 4. бригаде Копнене војске...*

строфе, поплаве, беспомоћну децу... Људство је било ангажовано и по неколико дана без спавања, и на крајњим границама исцрпљености, али се није осетио умор јер су знали шта и зашто раде. Можда сам и ја био уморан, али организам и здрав разум нису хтели да спавају.

○ С каквим се проблемима суочавају припадници Специјалне бригаде?

– Наши проблеми су слични проблемима осталих јединица у Војсци Србије – недостатак финансијских и техничких средстава. Да има више финансија било би и боље опреме, људи би били боље плаћени, самим тим и више мотивисани за рад.

○ Колико интересовање влада за пријем у Специјалну бригаду и да ли је једнако изражено и међу мушкарцима и међу женама?

– На моје велико задовољство интересовање за ову бригаду је веома велико, једнако међу мушкарцима и девојкама, којих увек буде много на селективној обуци. Оне показују одличне резултате. Иначе, то је најчешће питање припадника иностраних војски када дођу у посету – „Имате ли жене у свом саставу и у

» *Ако се вратимо у прошлост, ниједан командант ове бригаде није дошао из неке друге јединице Војске, већ из састава специјалних јединица*

Војсци Србије?” Наравно да имамо у свим јединицама наше армије. У Специјалној бригади оне су постављене и на места официра, подофицира и професионалних војника. Остварују одличне резултате у падобранству, у стрељаштву, у бројним спортским дисциплинама. Раније није било великог интересовања, али у последње време, посебно млади, веома су заинтересовани да раде у нашој бригади. И због популаризације позива, а посебно захваљујући магазину „Одбрана” због редовног извештавања и писања о нама и нашим конкурсима. То може да се каже и за Војску Србије генерално.

Њена популарност веома је изражена последњих година.

○ Како изгледа селективна обука у Бригади? „Бије је глас” да је веома тешка и ригорозна.

– Селективна обука је за нас „нормална појава”. Многи кажу да је ригорозна, а нама је то стандардна процедура. Попуна наше бригаде одвија се на два начина – интерним и јавним конкурсом. Интерни кон-

» *Да има више финансија било би и боље опреме, људи би били боље плаћени, самим тим и више мотивисани за рад*

курс је позив свим припадницима Министарства одбране и Војске Србије да конкуришу, али пре свега треба да испуњавају одређене услове и да прођу селективну обуку у

трајању од неколико недеља. Тада се они врате у своје јединице, а ми их позивамо тек када се код нас створе услови за пријем. Најлакша процедура је ако имамо упражњена фор-

Научешће питање припадника иностраних војски када дођу у посету – „Имате ли жене у свом саставу и у Војсци Србије?”

мацијска места. Други начин попуне је расписивањем јавних конкурса, односно пријем професионалних војника из цивилства после завршене селективне обуке, што је низ година веома популарно. Један од последњих примера селекције јесте да су обуку прошла само 22 припадника од око 150 пријављених.

Током бројне међународне сарадње показало се да је спремношћ и обученошћ наших припадника на завидном нивоу.

– Никада се и нигде нисмо обрुकали, и у оспособљености не заостајемо ни за једном армијом света. Сваке године имамо вежбу специјалних јединица балканских земаља. Ове године учествовали смо на трилатералној вежби „Словенско братство 2015” са припадницима оружаних снага Руске Федерације и Белорусије. Такође, имамо изузетно развијену сарадњу и са армијама Турске, САД и бројних европских земаља. Учествојемо на различитим курсевима и у мултинационалним операцијама. Иначе, бројне су активности Специјалне бригаде током године у нашој земљи – покретно логоровање јединица, стационарно логоровање, обука у зимским условима, вишебој јединица специјалне намене и учешће на разним спортским такмичењима.

У време реорганизације Војске, у Специјалну бригаду сјојиле су се 63. падобранска и 72. специјална бригада. Да ли је тешко „држати под истим кровом” јединице с различитим идентитетима?

– То не представља никакав проблем, јер се специјалци разумеју у потпуности. Ако узмете у обзир да сарађујемо са припадницима специјалних снага са којима не говоримо истим језиком, а сарађујемо одлично, како онда не би функционисале две наше специјалне јединице. Оне уско сарађују од свог формирања. Једина разлика је у обуци – у 80 одсто случајева све јединице имају исту обуку, а у 20 одсто се разликују – на пример, једни имају више рођења, други више падобранске обуке и слично.

Селективна обука је за нас „нормална појава”. Многи кажу да је ригорозна, а нама је то стандардна процедура. Један од последњих примера селекције јесте да су обуку прошла само 22 припадника од око 150 пријављених.

– Јесте, разматрало се и то, али ја нисам надлежан за одлучивање већ старешине са виших инстанци. Можда би нама организацијски много тога било олакшано, али се много тога не би променило. Специјална бригада остаје то што јесте и људство које ту ради задржало би посао. Да ли ће се то догодити и када – још није познато.

Пре неколико дана обележен је Дан Специјалне бригаде и истакнућ њен и значај очувања традиције.

– Садашња Бригада формирана је 29. септембра 2006. од две елитне јединице – 63. падобранске и 72. специјалне бригаде. У њен састав ушли су и мањи делови 82. поморског центра и Противтерористичког одреда „Кобре”. Иначе, уз Дан Бригаде обележавамо и Дан 63. падобранске бригаде – 14. октобар, као дан свих падобранаца, а прослављамо и Дан 72. специјалне бригаде – 27. јануар, као славу садашње Специјалне бригаде. Тра-

У последње време може се незванично чући да се планира формирање Команде специјалних снага под управом Генералштаба?

диција је и те како битна, морамо да је негујемо и да памтимо нашу прошлост. ■

Сања АНЂЕЛКОВИЋ
Снимио Даримир БАНДА